

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210204565
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8210204565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: D., a.s., so sídlom C. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Lukáš Kišeľak, advokát, so sídlom Jarkova č. 63, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1/ G. D., so sídlom L. C. XXX XX G., 2/ N. B. D., so sídlom I. č. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, 3/ D. G. J., so sídlom T. č. X., XXX XX J., W.: XX XXX XXX, žalovaní v 2/ a v 3/ rade právne zastúpení I.. Jozef Stašák, advokát, so sídlom Andraščíkova č. 3, 085 01 Bardejov, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 91.293,46 Eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 16.02.2018, č.k. 4C/149/2010-551 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. až V.

II. Žalovaní v 1. až v 3. rade m a j ú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu dňa 10.08.2010 vedenou pod sp.zn. 4C/149/2010 po čiastočnom späťvzatí žaloby a po zmene žalobného návrhu podaním doručeným súdu dňa 13.04.2011, o ktorých bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 19.04.2011, č.k. 4C/149/2010-76 sa domáhal, aby súd uložil žalovanému v 1/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 8 722,84 Eura spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 722,84 Eura od 10.08.2010 do zaplatenia; uložil žalovaným v 1/ až v 3/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 45 860,62 Eura spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 45 860,62 Eura od 10.08.2010 do zaplatenia a spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania titulom bezdôvodného obohatenia. Zároveň žalobca žalobou doručenu dňa 12.09.2011 vedenou pod sp.zn. 6C/164/2011 sa domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1/ až v 3/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 36.660 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 36 660 Eur od 14.12.2010 do zaplatenia, a rovnako tak spoločne a nerozdielne žalobcovi nahradiť trovy konania titulom bezdôvodného obohatenia. Následne uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 16.06.2016, č.k. 4C/149/2010-383 boli na spoločné konanie spojené veci tohto súdu a to pod sp.zn. 4C/149/2010 a sp.zn. 6C/164/2011, ktoré sa budú viesť pod spoločnou sp.zn. 4C/149/2010. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 27.06.2016. Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že žalovaní v I. až III. Rade v čase od 27.11.2008 do 31.07.2010 užívali nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX v k.ú. J. o výmere XX.XXX m², ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu a to bez právneho titulu a bez toho, aby žalobcovi bola vyplatená akákoľvek náhrada.

2. Okresný súd Bardejov, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol cit. :

„Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 54 583,46 Eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 54 583,46 Eura od 10.08.2010 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v I. rade zamietá.

Žalobu voči žalovaným v II. a v III. rade zamietá.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému v I. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,64 %.

Žalovaným v II. a III. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.,,

3. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že na pozemkoch, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu a to parcela č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X sú postavené stavby v katastri nehnuteľností evidované ako budovy pre školstvo, na vzdelávanie a výskum, ktorých vlastníkom je žalovaný v 1. rade, ktorý tieto zveril do správy žalovaným v 2. a 3. rade. Tieto parcely spolu s ďalšími susediacimi parcelami vo vlastníctve žalobcu parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X tvoria jeden školský areál, v ktorom pôsobia žalovaní v 2. a 3. rade ako vzdelávacie inštitúcie. Ďalej bolo preukázané, že v prvom období od 27.11.2008 do 30.06.2009 neexistoval žiadny právny dôvod, na základe ktorého by bol upravený vzťah medzi žalobcom ako vlastníkom pozemkov na jednej strane a žalovaným v 1. rade ako vlastníkom budov na nich postavených a žalovanými v 2. a 3. rade ako subjektmi vykonávajúcich svoju činnosť na pozemkoch žalobcu a v budovách žalovaného v 1. rade, na druhej strane. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v 1. rade v zmysle zákona č. 302/2001 Z.z. je ako vyšší územný celok samostatný územný samosprávy a správny celok SR, je právnickou osobou, ktorý za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom. V zmysle uvedeného zákona sa žalovaný v 1. rade stará o všestranný rozvoj svojho územia a o potreby svojich obyvateľov okrem iného aj tým, že utvára podmienky na rozvoj výchovy a vzdelávania, najmä v stredných školách. Majetok žalovaného v 1. rade slúži na plnenie jeho úloh. Pokiaľ ide o žalovaných v 2. a 3. rade, títo sú rozpočtovými organizáciami, ktoré zriadil žalovaný v 1. rade, a ktorým ako správcom zveril do správy svoj majetok - budovy stojace na parcelách žalobcu. Z uvedeného teda plynie, že žalovaný v 1. rade za účelom naplnenia svojich zákonom stanovených úloh zriadil žalovaných v 1. a 2. rade ako svoje rozpočtové organizácie na poskytovanie vzdelania a prípravy na štúdium na vysokej škole a na naplnenie týchto úloh im zveril do správy svoj majetok, t.j. školské budovy stojace na pozemkoch žalobcu. Zároveň z § 6 zákona č. 446/2001 Z.z. plynie, že žalovaný v 1. rade hospodári so svojim majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu, ktorý je oprávnený a povinný zverený majetok držať, užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, brať z neho úžitky a nakladať s ním v súlade s týmto zákonom a so zásadami hospodárenia, pričom majetok, ktorý správca nadobúda je vlastníctvom žalovaného v 1. rade a pri nadobúdaní a správe zvereného majetku vykonáva správca úkony v mene žalovaného v 1. rade a v jeho mene koná aj pred súdmi a inými orgánmi. Z uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že povinným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi je iba žalovaný v 1. rade, ktorý sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, keďže na naplnenie svojich zákonných povinností (úloh) v oblasti výchovy a vzdelávania síce zriadil žalovaných v 2. a 3. rade ako svoje rozpočtové organizácie, avšak nezabezpečil im dostatočné materiálne zabezpečenie na naplnenie im zverených úloh a preto pri napĺňaní zákonných úloh žalovaného v 1. rade jeho správcovia využívali bez právneho titulu pozemky žalobcu. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie R 25/1986, v zmysle ktorého bezdôvodné obohatenie vzniká nielen v prípade, ak sa protiprávne rozmnoží majetok obohateného, ale aj vtedy, ak sa doterajší majetok nezmenšil, hoci by bol obohatený plnil svoje povinnosti. Teda, ak by žalovaný v 1. rade zabezpečil svojim správcom právny titul (napr. kúpna zmluva, nájomná zmluva) na užívanie pozemkov pod budovami, ktoré im zveril do správy, došlo by k zmenšeniu jeho majetku. Zároveň v zmysle § 6 ods. 3 zákona č. 446/2001 Z.z. správca (žalovaný v 2. a 3. rade) pri nadobúdaní a správe majetku žalovaného v 1. rade koná v jeho mene a v jeho mene koná aj pred súdmi. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných v 2. a 3. rade v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú, keďže žalovaní v 2. a 3. rade pri užívaní pozemkov žalobcu vystupovali iba ako správcovia žalovaného v 1. rade a ako jeho správcovia konajú pri správe zvereného majetku v mene žalovaného v 1. rade. Z uvedeného dôvodu sa už súd v rozhodnutí vo veci samej nezaoberal ďalšou procesnou obranou žalovaných v 2. a 3. rade.

4. Pokiaľ ide o určenie výšky bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný v 1. rade povinný vydať žalobcovi, súd vychádzal zo záverov znaleckých posudkov a to jednak znalca W.. C. P., ktorý za rok 2008 stanovil výšku nájomného za predmetné pozemky vo výške X,XXX R./mX a za rok XXXX vo výške X,XXX R./ mX a znalca W.. C. T., ktorý za obdobie od 27.11.2008 do 30.06.2009 stanovil výšku nájomného vo výške X,XXX R./ m2. Znalci pri určení výšky nájomného, ktoré zodpovedá bezdôvodnému obohateniu postupovali metódou polohovej diferenciácie, nakoľko porovnávací metóda reálne nemohla byť použitá a preto mal súd za to, že hodnotu týchto pozemkov ako aj hodnotu bezdôvodného obohatenia za ich užívanie možno určiť len metódou polohovej diferenciácie a to pri zohľadnení polohy miesta, kde sa tieto pozemky nachádzajú, návratnosti investície ako aj ďalších faktorov, ktoré znalci použili a uviedli v znaleckých posudkoch alebo pri výsluchoch na súde (odseky 25, 26, 28, 29 odôvodnenia rozsudku súdu). Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie znalca W.. I. V. súd mal za to, že jeho závery nie sú použiteľné na predmetné konanie, keďže tento znalec posudzoval každú parcelu samostatne, pričom vzhľadom na vykonané dokazovanie ohľadne účelu a využitia uvedených pozemkov mal súd za to, že tieto parcely tvoria ako školský areál jeden ucelený celok a preto nie je možné stanoviť rozdielnu cenu pre jednotlivé parcely. Keďže žalobca požadoval výšku bezdôvodného obohatenia vo výške 4,- Eur za m2 za rok, čo je v rámci znalcami určenej výšky bezdôvodného obohatenia, súd nejdúc ultra petitem vychádzal z tejto sumy. Súd vyhovel žalobe žalobcu voči žalovanému v 1. rade o vydanie bezdôvodného obohatenia za prvé obdobie od 27.11.2008 do 30.06.2009 v celkovej sume 54.583,46 Eur, čo predstavuje 4,- Eur za mX za rok, pri celkovej výmere XX.XXX m2.

5. Z priznanej istiny súd priznal žalobcovi postupom podľa § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 10.8.2010 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania podľa súdu vyplynulo, že žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 26.05.2010, danou na poštovú prepravu dňa 26.05.2010, vyzval žalovaného v 1. rade na vydanie bezdôvodného obohatenia v lehote do 7 dní od doručenia výzvy a teda dňa 10.8.2010 už bol žalovaný v 1. rade v omeškaní s plnením bezdôvodného obohatenia žalobcovi.

6. Pokiaľ ide o procesnú obranu žalovaného v 1. rade vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu za prvé obdobie (odsek 6 odôvodnenia rozsudku) k tomu súd uviedol, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade súd posúdil ako obchodnoprávny záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom období (27.11.2008 do 30.06.2009), keďže ide o vzťah medzi žalovaným v 1. rade ako samosprávnou územnou jednotkou pri zabezpečovaní verejných potrieb (zabezpečovanie výchovy a vzdelávania obyvateľom kraja) a žalobcom ako podnikateľom (obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri) pri podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z odseku 37 odôvodnenia tohto rozsudku. Z uvedeného dôvodu sa uplatnené právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje v štvorročnej premlčacej dobe podľa § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a s poukazom na skutočnosť, že žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 28.11.2008 do 30.06.2009 a žaloba bola podaná na súd dňa 10.08.2010, námietka premlčania nie je dôvodná, keďže žaloba bola na súd podaná v rámci plynutia premlčacej doby. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremilčuje jednorazovo, ale každý deň trvania bezdôvodného obohatenia sa premlčuje samostatne. Uplatnené právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia by nebolo premlčané ani podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o obranu spočívajúcu v tvrdení, že nie všetky pozemky žalobcu sú užívané žalovanými v 2. a 3. rade, z vykonaného dokazovania a to predovšetkým ohliadkou na mieste samom, oboznámením fotografií, ako aj zo znaleckých posudkov vyplýva, že všetky pozemky žalobcu, ktoré sú užívané žalovanými v 2. a 3. rade ako správcami majetku žalovaného v 1. rade tvoria jeden ucelený, kompaktný školský areál, ktorý je tvorený budovami škôl, telocvičňou, školskou jedálňou, školským ihriskom, nádvorím, parkoviskom, záhradou, lesíkom. Tento školský areál je z troch strán (z oboch bočných a zo zadnej strany) oplotený kovovým plotom, na ktorom je tabuľa s nápisom „Majetok G.. Zákaz vstupu nepovolaným osobám!.“ Zároveň z výsluchu štatutárneho zástupcu žalovaného v 3. rade vyplynulo, že do školského areálu sú štyri vchody, z toho tri patria žalovanému v 3. rade a tieto sa po vyučovaní uzatvárajú, aby nedochádzalo k ničeniu majetku žalovaného v 1. rade. Z uvedeného plynie nedeliteľnosť školského areálu a preto nie je rozhodujúce, že niektoré parcely, resp. ich časti sú užívané žalovanými v 1. a 2. rade na dennej báze, niektoré iba niekoľko mesiacov v roku (ihrisko) a niektoré plnia skôr iba estetickú alebo relaxačnú funkciu (napr. lesík, záhrada). Podstatná je skutočnosť, že všetky tieto parcely tvoria jednotný celok školského areálu. To, že všetky pozemky vo vlastníctve žalobcu, ktoré sú predmetom tohto konania tvoria školský areál a sú využívané žalovanými v 2. a 3. rade potvrdil aj samotný žalovaný v 1. rade, keď listom zo dňa 10.07.2009 (odsek 13 odôvodnenia rozsudku) žiadal od žalobcu uzatvorenie nájomných zmlúv

k všetkým pozemkom žalobcu v celkovej výmere XX.XXX m², ktoré tvoria školský areál a teda aj k súdnom konaní namietaným pozemkom (odsek 1.4. odôvodnenia rozsudku). Taktiež žalovaný v 1. rade v priebehu konania tvrdil, že k pozemkom vzniklo dňom 01.07.2009 zákonné vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z.z, čím taktiež mal za to, že predmetné pozemky tvoriace školský areál tvoria jednotný areál, keďže podmienkou vzniku vecného bremena k príľahlým plochám je skutočnosť, že musia svojím umiestnením a využitím tvoriť neoddeliteľný celok so stavbou. Vzhľadom na uvedené, súd uvedenú námietku žalovaného v 1. rade nezohľadnil. Za situácie, keď žalovaný v 1. rade od roku 2002 neposkytoval pôvodným vlastníkom predmetných pozemkov žiadnu náhradu za ich užívanie, nemožno uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia za ich užívanie terajším vlastníkom pozemkov, t.j. žalobcom kvalifikovať ako výkon práva, ktorý by bol v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že na predmetných pozemkoch sú postavené stavby vo vlastníctve žalovaného v 1. rade zohľadnili znalci pri stanovení výšky nájomného za ich užívanie. V tejto súvislosti ohľadne určenia výšky nájomného za porovnateľné pozemky súd poukázal aj na nájomnú zmluvu, ktorou žalobca prenechal Q. X. D.. R. J. do nájmu časť parcely č. XXXX/XX o výmere XXX m², zapísanej na LV č. XXXXX kat. úz. J., za nájomné vo výške X,XX R. + K. za mX/ročne, čo prevyšuje žalobcom požadovanú sumu X,- R. za mX/rok.

7. Pokiaľ ide o žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia za druhé obdobie od 01.07.2009 do 31.12.2009, súd mal za to, že od 01.07.2009 vzniklo v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. žalovanému v 1. rade ako vlastníkovi stavieb právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemkov pod stavbami, pričom podľa § 1 ods. 1 uvedeného zákona týmito pozemkami pod stavbami sú aj príľahlé plochy, ktoré svojím umiestnením a využitím tvoria neoddeliteľný celok so stavbou. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že za príľahlé plochy je potrebné považovať aj pozemky, na ktorých nie sú postavené stavby žalovaného v 1. rade, keďže ako už súd konštatoval v odseku 86 tohto odôvodnenia všetky pozemky žalobcu, ktoré sú užívané žalovanými v 2. a 3. rade ako správcami majetku žalovaného v 1. rade tvoria jeden ucelený, kompaktný a plotom ohradený školský areál, ktorý v celku slúži na plnenie úloh v oblasti výchovy a vzdelávania. Teda aj svojím umiestnením a aj svojím využitím tieto pozemky tvoria nedeliteľný celok so stavbami žalovaného v 1. rade, t.j. školskými budovami. Žalovaný v 1. rade ako vlastník stavieb od 01.07.2009 má právny titul na užívanie pozemkov žalobcu a teda nie je naplnená žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň je potrebné uviesť, že žalovaní v 2. a 3. rade ako správcovia odvodzujú svojej oprávnenie užívať pozemky žalobcu od svojho zriaďovateľa, t.j. žalovaného v 1. rade, ktorý im zveril do správy budovy stojace na pozemkoch žalobcu, a keďže žalovaný v 1. rade od 01.07.2009 má právny titul na ich užívanie, tak aj žalovaní v 2. a 3. rade ako jeho správcovia sú oprávnení užívať tieto pozemky a preto ani títo sa nemohli dopustiť bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu. Aj keď zákon č. 66/2009 Z.z. neuvádza, že vecné bremeno vzniknuté podľa § 4 tohto zákona vzniká za náhradu, je potrebné v tejto súvislosti vychádzať aj z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a z čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Vecné bremeno vzniká in rem a vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na zmenu vlastníctva, a tak nemožno jeho vznik posudzovať samostatne u každého vlastníka zaťaženého pozemku. Z uvedeného potom vyplýva, že finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová, a teda nemá charakter opakovaného plnenia (renty). Zákonodarca explicitne neupravil mechanizmus opakujúceho plnenia z práva na primeranú náhradu zo zákonného vecného bremena. Ak by tento cieľ zákonodarca sledoval, nepochybne by takáto regulácia opakujúceho sa plnenia bola v zákone presne stanovená. Súd poukázal aj na to, že je mu známa rozdielna rozhodovacia činnosť súdov ohľadne priznávania opakovanej náhrady za vecné bremená vzniknuté zo zákona. K názoru, že za obmedzenie vlastníckeho práva zriadením zákonného vecného bremena patrí iba jednorazová náhrada dospeli pri svojom rozhodovaní aj Krajský súd v Prešove rozsudkom sp.zn. 2Co/81/2015 zo dňa 29.06.2016, Najvyšší súd SR rozsudkom sp.zn. 3Cdo/49/2014 zo dňa 14.04.2016, Ústavný súd SR uznesením sp.zn. I. ÚS 474/2013 zo dňa 07.08.2013. Za týchto okolností nemožno podľa záveru súdu považovať nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.07.2009 do 31.12.2009 za dôvodný práve so zreteľom na existenciu zákonného vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. zriadeného na pozemkoch žalobcu. Za zriadenie zákonného vecného bremena patrí žalobcovi náhrada, ktorá je však jednorazová, ktorú však žalobca v konaní nepožadoval a teda jej výška nebola predmetom dokazovania. Z uvedeného dôvodu súd žalobu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.07.2009 do 31.12.2009 zamietol ako nedôvodnú, keďže žalovaní v 2. a 3. rade ako správcovia užívali pozemky žalobcu z titulu zákonného vecného bremena oprávneného žalovaného v 1. rade.

8. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia čl. 20 ods. 1, čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ust. § 123, § 124, § 128 ods. 2, § 488, § 489, § 451 ods. 1, § 451 ods. 2, § 454, § 456, § 151 n) ods.

1, § 151n) ods. 2, § 151 o) ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 1 ods. 3, § 2 ods. 1, § 2 ods. 2, § 2 ods. 3, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., § 1 ods. 1, § 1 ods. 2, § 1 ods. 3 písm. h), § 1 ods. 5, § 4 ods. 1 písm. f) a), § 10 ods. 1, § 10 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z., § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, § 6 ods. 2, § 6 ods. 3 zákona č. 446/2001 Z.z., § 261 ods. 2, § 369 ods. 1, § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka.

9. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, a to tak, že o nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade súd rozhodol podľa ustanovenia vyššie citovaného s tým, že žalobca sa voči žalovanému v 1. rade domáhal celkovo zaplata sumy 91 273,76 Eura, pričom úspech mal v časti o zaplata 54 583,46 Eura, teda v rozsahu 59,82% a neúspech v rozsahu 40,18%, čo predstavuje sumu 36 660 Eur. Preto pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanému v 1. rade nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 19,64%. O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. a v 2. rade rozhodol, že žalovaní v 2. a v 3. rade mali plný úspech vo veci, preto im súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol, aby súd druhej inštancie prípadne rozhodol sám tak, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zmenil tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie a zaviazne spoločne a nerozdielne žalovaných v 1. a v 3. rade na zaplata žalobou uplatnených súm, a prizná žalobcovi voči žalovaným v 1. až v 3. rade 100% nárok na náhradu trov konania. V odvolaní žalobca uviedol, že odvolanie podáva voči výrokom II., III., IV. a V. Odôvodňuje svoje odvolanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k druhému výroku rozsudku namietal skutočnosť, že súd sa vo svojom rozhodnutí nijako nevysporiadal s vykonaným dokazovaním vo vzťahu k nároku žalobcu za obdobie od 01.07.2009 do 31.12.2009, ktoré sa pôvodne viedlo na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 6C/164/2011. Bolo podľa názoru žalobcu dokázané, že športový areál nachádzajúci sa čiastočne aj na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného v 1. rade vyžívali v rozhodnom období okrem žalovaných v 2. a v 3. rade aj iné subjekty rozdielne od strán sporu na strane žalovaných, ktorých čestné vyhlásenia o využívaní športového areálu predložili súdu prvého stupňa, práve len žalovaní v 2. a v 3. rade. Súčasne žalovaní v 2. a v 3. rade sa vyjadrili, že nepotrebujú k svojej činnosti využívanie predmetných pozemkov, keďže každý zo žalovaných v 2. a v 3. rade zabezpečuje primárne svoju funkciu v oblasti telesnej výchovy a športu v telocvičniciach. Zároveň súd nezodôvodnil pri svojom rozhodnutí skutočnosť, že pozemok v kat. uz. J. zapísaný na LV č. XXXXX ako parcela č. XXX/X o výmere XX.XXX mX - zastavané plochy a nádvoria je od počiatku súdneho konania označovaný žalovanými v 1. a v 3. rade ako športový areál. Uvedené vyplýva aj zo záverov vykonanej obhliadky, či samotnej zabezpečenej fotodokumentácie. Pri takomto dokázanom účele využitia pozemku na parcele č. XXXX/X ako športového areálu, kedy sa toto umiestnením na dôvažok vo svojej druhej časti nachádza na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného v 1. rade, kde sa ďalej nachádza napríklad tribúna, ale aj volejbalové ihrisko, nebolo možné na tento pozemok aplikovať, ako na tzv. príľahlý pozemok zákonný režim zákonného vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z.. Primerané použitie tohto zákona a z neho vyplývajúceho vzniku vecného bremena ku športovým areálom podľa názoru žalobcu vylučuje definícia subjektu oprávneného z vecného bremena podľa § 1 ods. 2 zákona, ktorá pripúšťa primerané použitia tohto zákona len v prípade, ak tento športový areál prešiel do vlastníctva obce. Takisto namietal, že ani k pozemkom v katastrálnom území J. zapísaných na LV č. XXXXX, ako parcela č. XXXX/X o výmere X XXX mX, záhrady a parcela č. XXXX/X o výmere XXX m² ostatné plochy, nevzniklo zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného v 1. rade ako oprávneného z vecného bremena. Tieto pozemky sú žalovanými v 1. rade až v 3. rade od začiatku považované za pozemky na ktorých sa nachádza zeleň a údržbu ktorej sa starajú žalovaní v 2. a v 3. rade, respektíve verejná zeleň, pričom touto zeleňou sú porastené aj niektoré časti parcely č. XXXX/X. Uvedené má vyplývať aj z písomného vyjadrenia žalovaných v 2. a v 3. rade a zo záverov samotnej obhliadky. Z tohto dôvodu namieta závery súdu prvej inštancie o tom, že označené pozemky žalobcu sú príľahlými plochami, keďže sa nejedná ani v jednom prípade pozemku označeného v žalobe pôvodne pod sp.zn. 6C/164/2011 o kumulatívne naplnenie zákonných znakov pre jeho možné posúdenie ako príľahlej plochy, ktorá by teda svojim umiestnením a využitím tvorila neoddeliteľný celok, s čím len jednou stavbou vo vlastníctve žalovaného v 1. rade. Súd taktiež nevyhodnotil v prospech argumentácie žalobcu proti vzniku zákonného vecného bremena ani schválenie uzavretia nájomných zmlúv zastupiteľstvom žalovaného v 1. rade medzi žalovanými v 2. a v 3. rade a žalobcom na prenájom všetkým pozemkov

žalobcu a to práve na obdobie od 01.07.2009 do budúca. Táto skutočnosť podľa názoru žalobcu osvedčila neexistenciu zákonného vecného bremena viaznuceho na pozemkoch žalobcu označených touto žalobou, ktoré sa pôvodne viedli v súdnom konaní pod sp.zn. 6C/164/2011. Podľa názoru žalobcu je právne neakceptovateľné a v rozpore s princípom všeobecne spravodlivosti, aby súd bez opory v zákone zohľadňujúc len čiastočné oplotenie pozemkov nezastavaných stavbami a benevolentne akceptujúc jednostrannú uzurpáciu užívania všetkých pozemkov žalobcu zo strany žalovaných v 1. až v 3. Rade určil, že pozemky o úhrnnej výmere 19 374 m², teda pozemky s viac ako 5 násobnou výmerou sú využitím výlučne podriadené pozemkom žalobcu zastavanými stavbami žalovaného v 1. rade s rozlohou viac ako 5 krát menšou. Súd teda nezákonne a v rozpore s neexistenciou vzniku zákonného vecného bremena v katastri nehnuteľností pri nedostatočnom odôvodnení dospel k záveru, že k pozemkom označeným žalobcom v žalobe sp.zn. 6C/164/2011 vzniklo dňa 01.07.2009 zákonné vecné bremeno, a to z uvedeného dôvodu existuje na ich užívanie od 01.09.2009, právny titul pre žalovaného v 1. rade, čo vylučuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaných subjektov na úkor žalobcu, pričom však za toto zriadenie vecného bremena patrí žalobcovi jednorazové finančné vyrovnanie. Žalobca namietal, že v danom prípade bol dokázaný skutkový a právny stav taký, že na pozemkoch žalobcu nevzniklo zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného v 1. rade a z uvedeného dôvodu patrí žalobcovi súdne uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj za čas po 01.07.2009. Vo vzťahu k III. výroku rozsudku žalobca namietal, že nakoľko ako žalovaný v 2. rade tak aj žalovaný v 3. rade sú ako rozpočtové organizácie samostatné subjekty práva s právnou subjektivitou a spôsobilosťou na právne úkony. Ako tieto samostatné subjekty práva, obe stredné školy vždy samostatne vstupovali do právnych vzťahov s tretími subjektmi podnikateľmi tak, ako to sami žalovaní v 2. a v 3. rade súdu preukázali zmluvami o nájme časti nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného v 1. rade. Nikdy tieto právne úkony neuzatvárali žalovaní v 2. a v 3. rade v mene žalovaného v 1. rade. Príjem z týchto právnych vzťahov bol vždy príjmom rozpočtov žalovaných v 2. a v 3. rade a nie príjmom rozpočtu žalovaného v 1. rade. Taktiež namietal, že súd nerozlišoval pri svojej rozhodovacej činnosti skutočnosť, že žalobca žalobu po pripustení jej úpravy si uplatnil len voči žalovanému v 1. rade, svoj nárok na zaplatenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov žalobcu zastavaných stavbami žalovaného v 1. rade bez právneho titulu, a súčasne si uplatnil svoj nárok na zaplatenie titulu vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov žalobcu nezastavanými stavbami žalovaného v 1. rade bez právneho titulu, voči žalovaným v 1. až v 3. rade ako solidárnym dlžníkom, keďže u každého zo žalovaných v 1. až v 3. rade absentoval v označenom rozhodnom období právny titul na užívanie pozemkov a to parcely č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X. Už pri tomto uplatnení si nárokov žalobca rešpektoval skutočnosť, že žalovaní v 2. a v 3. rade vstupujú vo vzťahu k stavbám postavených na pozemkov žalobcu len ako ich správcovia. Súd pri svojej rozhodovacej činnosti sa náležite nevysporiadal ani s tým, že žalovaní v 2. a v 3. rade toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu nenadobudli k pozemkom žalobcu nezastavanými stavbami žalovaného v 1. rade, v zmysle § 6 ods. 1 - 3 zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, keďže správa majetku vyššieho územného celku je v súhrnnom oprávnení a povinnosti k tej časti majetku vyššieho územného celku, ktorý mu vyšší územný celok zveril do správy. Vecné bremeno podľa súdu prvého stupňa nadobudnuté žalovaným v 1. rade dňa 01.07.2009 k pozemkom žalobcu nezastavanými stavbami nebolo ako časť majetku žalovaného v 1. rade nijako po jeho nadobudnutí protokolárne zverené do správy žalovaných v 2. a v 3. rade tak, aby bolo naplnené ustanovenie § 6 ods. 2 č. 46/2001 Z.z. o správe časti majetku zvereného do správy správcovi a to rozpočtovej organizácii tak, aby žalovaní v 2. a v 3. rade mohli toto právo respektíve oprávnenia z tohto vecného práva vyplývajúce užívať práve na plnenie úloh, či v súvislosti s tým brať z neho úžitky. Takisto namietal, že niet právneho dôvodu, aby súd priznával žalovaným v 2. a v 3. rade oprávnenie zo zákonného vecného bremena, keď takéto súdom prijaté nadobudnutie práva nebolo v rámci dokazovania v súdnom konaní preukázané.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní v 2. a v 3. rade, pričom títo navrhli potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a V. Žalobca sa k rozsudku a to jeho výroku I. nevyjadril v odvolaní, teda majú za to, že s ním súhlasil. Nevidia dôvod na podanie odvolania žalobcom proti výroku III. súdu, lebo výrok I. pohlcuje i nároky o ktorých je rozhodnuté vo výroku III. Žalobca vedel aké pozemky kupuje a vedel, že na niektorých sú postavené stavby vo vlastníctve E., rovnako vedel na aký účel tieto pozemky slúžia, vedel, že ich nebude môcť užívať pre svoju podnikateľskú činnosť. Rovnako namietali, že nemožno založiť výrokom súdu spoločnú solidárnu povinnosť žalovaných na plnenie. Pasívnu solidaritu dlžníkov upravuje ust. § 511 Občianskeho zákonníka a je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžníckej strane a ich povinnosťou splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Predpokladom solidárnych záväzkov je viac subjektov na dlžníckej strane, existencia zákonom ustanovenej právnej skutočnosti, ktorá zakladá solidaritu, pričom takouto právnou skutočnosťou pri

pasívnej solidarite v zmysle ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka je právny predpis, napríklad v ust. § 139 a ust. § 145 Občianskeho zákonníka, alebo dohoda veriteľa s dlžníkom, prípadne rozhodnutie súdu alebo ak to vyplýva z povahy plnenia. Zároveň plnenie musí byť deliteľné. Aj podľa rozsudku R 1/1979 možno založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom iba vtedy, keď je podložená osobitným ustanovením napríklad ust. § 139 ods. 1, či ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie upravujú ust. § 451 až ust. § 459 Občianskeho zákonníka a tieto ustanovenia nezakladajú solidárnu povinnosť žalovaných. Žalovaní v 1. až v 3. rade nehnuteľnosti, teda pozemky neužívali spoločne a preto nemôžu byť zaviazaní na spoločné plnenie. Rovnako namietali nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovaných v 2. a v 3. rade, lebo títo nie sú nositeľmi hmotnoprávnej solidárnej povinnosti. Takáto povinnosť im nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Preto podľa ich názoru by mal súd žalobu v celom rozsahu voči nim zamietnuť bez skúmania ďalších skutočností vo vzťahu ku všetkým žalovaným. Zároveň v súdnom spise sa nachádza aj stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 29.03.2012, ktoré vysvetľuje, čo sú príľahlé pozemky. Majú zároveň za to, že použitie výpočtu výšky nájmu uvedenej v odbornom stanovisku znalca W.. I. V. je najobjektívnejšie a majú za to, že tento výpočet sa najviac približuje k realite v porovnaní so znaleckými posudkami W.. P. a W.. T.. Podľa zákona č. 66/2009 Z.z. pri náhrade za vecné bremeno, patrí iba jednorázová finančná náhrada, ktorej výška sa vypočíta podľa vyhlášky č. 492/2004s Z.z., čo ale nie je predmetom tohto súdneho konania. Tento zákon ukladá povinnosti vlastníkovi stavby, vyšším územným celkom alebo obciam. Žalovaní v 2. a v 3. rade sú iba správcami majetku Prešovského samosprávneho kraja a preto odvodzujú právo užívať pozemky žalobcu od práva zriaďovateľa. Sú toho názoru, že na predmetný spor je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z., ktorý je osobitným zákonom a má prednosť pred inými zákonmi. Majú za to, že na tento spor sa vzťahuje ust. § 1 ods. 1 a nie ust. § 1 ods. 2 a 3 zákona č. 66/2009 Z.z.. Zápis vecného bremena formou záznamu o vzniku zákonného vecného bremena v katastri nehnuteľností má iba deklaratórny charakter. Zákon č. 66/2009 Z.z. upravuje aj spôsob usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami a príľahlých pozemkov vo vlastníctve vyššie územného celku, ktoré prešli do jeho vlastníctva z vlastníctva štátu. Týka sa to aj príľahlých pozemkov, ktoré svojim umiestnením a využitím tvoria neoddeliteľný celok so stavbou. Podľa stanoviska Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 29.03.2012 pojem príľahlá plocha nie je podrobne upravený v zákone č. 66/2009 Z.z.... Podľa názoru ministerstva sa príľahlou plochou rozumie pozemok, ktorý je pre vlastníka stavby z dôvodu zabezpečenia riadneho užívania nevyhnutný, pretože jeho poloha a účel využitia sú neoddeliteľne spojené s touto stavbou. Či určitý pozemok tvorí príľahlú plochu k zastavanému pozemku je potrebné posudzovať v každom prípade konkrétne. Kritériom príľahlého pozemku by mala byť skutočnosť, že svojou polohou a využiteľnosťou je priamo určený na výkon vlastníckych práv ku konkrétnej stavbe. Predovšetkým by malo ísť o nehnuteľnosti, ktoré tvoria jeden ucelený areál. Zo zriaďovacej listiny žalovaného v 2. a v 3. rade vyplýva, že škola môže konať nad rámec svojej vlastnej činnosti iba s predchádzajúcim súhlasom zriaďovateľa. Riešenie právnych vzťahov k žalobcovi je nad rámec činnosti žalovaných škôl. Z tohto dôvodu žalovaní navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výrokoch č. II., III., IV. a V., ktoré sú predmetom odvolania a priznal žalovaným v 2. a v 3. rade náhradu trov odvolacieho konania.

12. V rámci odvolacej repliky žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že námietka žalovaných v 2. a v 3. rade o neexistencii ich solidárneho záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa žalobcu neobstojí vzhľadom na znenie ust. § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokolvek z nich. Je nesporné, že každý zo žalovaných v 2. rade a v 3. rade bezodplatne a bez právneho titulu v rozhodnom období užíval pozemky žalobcu, čo predstavuje jednu zo skutkových podstát zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru žalobcu samotná žiadosť žalovaného v 1. rade zo dňa 10.07.2009 na uzatvorenie nájomnej zmluvy so žalovanými v 2. a v 3. rade od 01.07.2009 svedčí a dokazuje, že dňa 01.07.2009 nevzniklo zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného v 1. rade a ani žiadne iné zákonné oprávnenie na bezplatné užívanie pozemkov žalobcu žalovanými v 2. a v 3. rade. Rovnako žalobca namietal, že žalovaní v 2. a v 3. rade nijako v podanom vyjadrení nepreukázali, aby došlo medzi žalovaným v 1. rade a žalovanými v 2. a v 3. rade k zákonnému prevodu, či prechodu oprávnení z práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, keďže vecné bremeno vzniká podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., v prospech vyššieho územného celku a nie v prospech akejkoľvek inej tretej osoby, teda ani v prospech žalovaných v 2. a v 3. rade. Pokiaľ žalovaní v 2. a v 3. rade vo svojom vyjadrení uvádzajú, že pozemky žalobcu mohli užívať a držať na základe zákonného vecného bremena žalovaného v 1. Rade, právne neodôvodnili ako mali toto právo zodpovedajúce vecné bremeno nadobudnúť, keďže toto oprávnenie im

mohlo vzniknúť len potom, ako by im bolo toto právo zodpovedajúce vecnému bremenu ako majetkové právo tvoriace majetok vyššieho územného celku po jeho nadobudnutí vyšším územným celkom, teda po 01.07.2009 zverené do správy.

13. V rámci odvolacej dupliky sa žalovaní v 2. a v 3. rade vyjadrili, že podľa ich názoru prvý výrok súdu je právoplatný a žalovaný v 1. rade žalovanú sumu žalobcovi zaplatil. Odvolanie žalobcu proti žalovaným v 2. a 3. rade vo výroku III. rozsudku súdu vo výške 45 860,62 Eura je nedôvodné aj z dôvodu, že predmet sporu odpadol. Je právoplatne rozhodnuté, že vecne pasívne legitimovaným v spore je žalovaný v 1. rade. Žalobca podal v upomínacom konaní návrh na vydanie platobného rozkazu o skutkovo i právne rovnakom spore o 62 226,02 Eura s prísl. za obdobie od 01.04.2014 do 31.12.2014 iba proti žalovanému v 1. rade. Tým uznal, že vecne pasívne legitimovaným aj v tomto spore je žalovaný v 1. rade. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 12.04.2018 platobný rozkaz proti Prešovskému samosprávnemu kraju. Proti platobnému rozkazu podal Prešovský samosprávny kraj odpor a Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o postúpení súdneho sporu na Okresný súd Prešov. Taktiež uviedol, že na LV č. XXXXX katastrálne územie J. je v časti farchy zapísané vecné bremeno držba a užívanie pozemkov, ako aj pozemkov pod stavbami v správe žalovaných v 2. a v 3. rade. Vecné bremeno bolo zapísané do katastra nehnuteľností na základe žiadosti Prešovského samosprávneho kraja. Tento list vlastníctva bol už pripojený do súdneho spisu.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP nasledovné.

16. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok žalobcu týkajúcich sa zamietnutia žaloby za obdobie po účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., tieto neboli posúdené ako dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s právnym názorom súdu prvej inštancie je nutné na zistený skutkový stav aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., účinný od 01.07.2009, nakoľko vychádzajú z ust. § 1 ods. 1 citovaného zákona tento upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami a vo vlastníctve vyššieho územného celku, ktoré prešli do jeho vlastníctva podľa osobitných predpisov vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Zákon sa vzťahuje na pozemky, ktoré sú definované ako pozemky pod stavbou, vrátane príľahlej plochy tvoriacej umiestnením a využitím so stavbou neoddeliteľný celok. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie považuje aj pozemky na ktorých je športovisko, respektíve ktoré sú porastené kríkmi a trávnatými porastmi za príľahlú plochu k pozemkom zastavanými budovami patriacimi žalovanému v 1. rade, ktoré sú v správe žalovaných v 2. a v 3. rade. Tomuto záveru svedčí umiestnenie športovísk, ich využitie primárne na školské edukatívne účely ako aj to, že tento celý priestor je oplotený z troch strán a pri vstupe označený ako majetok žalovaného v 1. rade. Preto na všetky pozemky, z ktorých užívania uplatňuje žalobca v tomto konaní nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, je nutné aplikovať režim zákona č. 66/2009 Z.z. Odvolací súd nesúhlasí s právnym názorom žalobcu podľa ktorého by predmetné športoviská mali byť posúdené ako samostatný športový areál, či verejná zeleň, ktorá však neprešla do vlastníctva obce v zmysle ust. § 2 ods. 1 citovaného zákona. Primárne pokiaľ tieto športoviská slúžia na poskytovanie športovej výučby pre predmetné školy, musí byť tento priestor vzhľadom na jeho charakteristiku, ohraničenosť a užívanie považovaný za príľahlú plochu v zmysle ust. § 1 ods. 1 citovaného zákona, a preto správne posúdil súd prvej inštancie nárok žalobcu za obdobie po účinnosti tohto zákona ako nedôvodný, nakoľko v takomto prípade nevzniká žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tento jeho nárok by mohol byť posúdený len v zmysle citovaného zákona, čo však v danom prípade nie je možné nakoľko žalobca, ako „dominus litis“ jednoznačne skutkovo aj právne vymedzil svoj nárok v zmysle ust. § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, preto za toto

obdobie, ktoré nasleduje po účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., nárok žalobcu správne právne posúdil súd prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie zároveň správne vo svojom rozhodnutí skúmal v akom právnom vzťahu sú žalovaní v 1. rade na jednej strane a žalovaní v 2. a v 3. rade na strane druhej. Teda, ktorý z týchto subjektov sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Žalovaný v 1. rade je ako vyšší územný celok, samostatný územný správny a samosprávny celok Slovenskej republiky právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom. Žalovaný v 1. rade sa stará aj o všestranný rozvoj svojho územia a potreby svojich obyvateľov okrem iného aj tým, že utvára podmienky na rozvoj výchovy a vzdelávania najmä v stredných školách. Teda majetok žalovaného v 1. rade slúži na plnenie jeho úloh. Žalovaný v 1. rade za účelom naplnenia svojich zákonom stanovených úloh zriadil žalovaných v 2. a v 3. rade, ako svoje rozpočtové organizácie na poskytovanie vzdelania a prípravy na štúdium na vysokej škole, a na naplnenie týchto úloh im zveril do správy svoj majetok, teda školské budovy stojace na pozemkoch žalobcu. Žalovaný v 1. rade hospodári so svojim majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu, ktorý je oprávnený a povinný zverený majetok držať, užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, brať z neho úžitky a nakladať s ním v súlade s týmto zákonom a so zásadami hospodárenia, pričom majetok, ktorý správca nadobúda je vlastníctvom žalovaného v 1. Rade. Pri nadobúdaní a správe zvereného majetku vykonáva správca úkony v mene žalovaného v 1. rade a v jeho mene koná aj pred súdmi a inými orgánmi. Z uvedeného súd prvej inštancie správne uzavrel, že povinným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia je iba žalovaný v 1. rade, ktorý sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a to z dôvodu, že ak by žalovaný v 1. rade zabezpečil svojim správcom právny titul na užívanie pozemkov pod budovami v podobe kúpnych, či nájomných zmlúv, ktoré im zveril do správy došlo by k zmenšeniu jeho majetku. Zároveň v zmysle ust. § 6 ods. 3 zákona č. 446/2001 Z.z. správca a teda žalovaní v 2. a v 3. rade pri nadobúdaní a správe majetku žalovaného v 1. rade koná v jeho mene a v jeho mene koná aj pred súdmi.

18. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie s osvojením si jeho odôvodnenia ako vecne správneho potvrdil (ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP).

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, kde úspešným žalovaným v 1. až v 3. rade, keď odvolanie žalobcu bolo vyhodnotené ako nedôvodné, bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).